

**ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ
ΔΕ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΕ ΜΟΥΣΕΙΑ...**

**...ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΜΑΣ
ΤΑ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΑ!**

**ΑΝ.Α.ΦΟΙΤ.Ο.
ΕΑΑΚ**

Περιεχόμενα Περιοδικής Έκδοσης για το Πολυτεχνείο

1. Αντί Προλόγου
2. Η Δράση της Χούντας
3. Τα Γεγονότα του Πολυτεχνείου και το Χρονικό της Εξέγερσης
4. 19 Χρόνια από την Δολοφονία του Νίκου Τεμπονέρα
5. Το Μήνυμα του Πολυτεχνείου είναι ακόμα επίκαιρο!

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ... 36 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Αντί Προλόγου,

Άλλη μια φορά έφτασε ο Νοέμβρης. Αυτός ο Νοέμβρης ο παράξενος, ο Νοέμβρης του «Πολυτεχνείου», ο Νοέμβρης της εξέγερσης. Τριανταέξι ολόκληρα χρόνια πέρασαν από τότε. **Ο φετινός Νοέμβρης βρίσκει τους φοιτητές στις επάλξεις, όπως πριν από τριανταέξι χρόνια. Όπως ακριβώς και ο Νοέμβρης των προηγούμενων ετών, με τα φοιτητικά κινήματα που συγκλόνισαν την Ελλάδα...**

Έτσι λοιπόν, το δίδαγμα είναι ότι οι αγώνες δε τελειώνουν, η ιστορία δεν σταματά...

Όσο το «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθέρια» συνεχίζει να μένει ανεκπλήρωτο τόσο οι αγώνες θα συνεχίζονται!

Τριανταέξι χρόνια μετά, το Πολυτεχνείο συνεχίζει να εμπνέει και να δίνει απαντήσεις σε όσους πιστεύουν στον ατομισμό, όσους θέλουν τους φοιτητές καθησυχασμένους, πειθαρχημένους και ευέλικτους. Συνεχίζει να είναι **ένα τρανταχτό παράδειγμα** ενάντια σε όσους περιφρονούν τους αγώνες, σε όσους αποζητούν το βόλεμα, σε όσους συμβιβάζονται, σε όσους δέχονται τα πράγματα όπως έρχονται αντί να προσπαθούν να τα αλλάξουν.

Το Πολυτεχνείο δεν είναι κάτι μακρινό. **Το Πολυτεχνείο δεν είναι μια «παλιά ιστορία που πέρασε».** Το Πολυτεχνείο είναι η ζωντανή και άγρυπνη συνείδηση μας. Είναι ένας φάρος που δείχνει την δύναμη των φοιτητών, που αφηρώντας τις σφαίρες, τους ξυλοδαρμούς, τα δακρυγόνα, τα βασανιστήρια, τόλμησαν να εναντιωθούν όχι μόνο σε νόμους και καταστάσεις που τους επηρέαζαν σαν φοιτητές, αλλά και σε ολόκληρο το σύστημα. **Απέναντι σε αυτό το μήνυμα υπάρχουν αυτοί που θέλουν να αντιτάξουν μια απλή γιορτή, ένα «αχρωμάτιστο και απολιτικ» μνημόσυνο.**

Το μήνυμα όμως της αντίστασης του Πολυτεχνείου μένει φωτεινό μέσα στην ιστορία.

Μέσω αυτού του περιοδικού, προσπαθούμε να ψηλαφίσουμε τα γεγονότα εκείνου του παράξενου Νοέμβρη. Να ξανανοήσουμε τους δρόμους που δημιούργησαν οι φοιτητές 36 χρόνια πριν. Να πιάσουμε το κόκκινο νήμα της ανυπακοής και της εξέγερσης και να το ενώσουμε με τα δικά μας, σύγχρονα Πολυτεχνεία...

Η Δράση της Χούντας

21 Απριλίου 1967

Παρασκευή, 21 Ιουλίου 1967, ώρα 1 και 15 μετά τα μεσάνυχτα. Ο Παττακός (σ.σ. Συνταγματάρχης Τεθωρακισμένων Ελληνικού Στρατού) ξεκινάει ένα νυχτερινό περίπατο μέχρι τους Αμπελόκηπους με τα τανκς του, έχοντας ξεκινήσει από το Γουδί. Μάλλον αργοπορημένα κατάλαβε ο κόσμος ότι δεν πρόκειται για παρέλαση. Ήταν τανκς αμερικάνικα, όπως αυτά που προμήθευε το ΝΑΤΟ τις χώρες που συμμετείχαν σε αυτό. Επίσης αμερικάνικο ήταν το σχέδιο Προμηθέας, το σχέδιο δηλαδή με το οποίο το ΝΑΤΟ ενέκρινε το πραξικόπημα. 5.30 το πρωί, οι τρεις καμπαλέρος Γ. Παπαδόπουλος, Στ. Παττακός και Ν. Μακαρέζος φτάνουν στο βασιλιά και πουλάνε παραμύθι για κομμουνιστική απειλή στη χώρα. Και αν απορείτε για την επιπολαιότητα και αφέλεια του παραμυθιού, να σας πούμε ότι ο βασιλιάς το έχασε! **Στις 8 Μαΐου του 1968 δολοφονείται ο βουλευτής της ΕΔΑ Γιώργος Τσαρούχας. Η αστυνομία δηλώνει πως ο θάνατός του οφείλεται σε καρδιακό, αλλά όταν η γυναίκα του ανοίγει το φέρετρο, αποκαλύπτει την κτηνωδία. Ένα λιωμένο, άμορφο κρανίο, ενώ το θύμα φορούσε ακόμα τις χειροπέδες. Τόση ασέβεια και προς τους νεκρούς ακόμα...**

Η πρώτη κυβέρνηση σχηματίζεται με πρωθυπουργό τον Κ. Κόλλια. Τα υπουργεία μοιράζονται σε ανθρώπους της CIA και οι συνταγματάρχες διορίζονται ως γενικοί γραμματείς των υπουργείων. Ένα αξιοσημείωτο γεγονός της περιόδου εκείνης είναι ένα έντεχνα στημένο θέατρο των χουντικών με πρωταγωνιστές τον «καλό» Παπαδόπουλο και τον «κακό» Λαδά. Ο μεν Παπαδόπουλος δηλώνει για την ώρα φιλοβασιλικός και φιλοαμερικάνος και κρατάει μια ήπια στάση, ενώ από την άλλη ως άλλος υπερδεξιός βγαίνει στους δρόμους και δέρνει χωρίς προσχήματα. Είναι φανερό ότι η εικόνα των δυο δημιουργεί μια αίσθηση συμπάθειας προς τον καλό Παπαδόπουλο και ταυτόχρονα εδραιώνει μαζί του την νομιμοποίηση στο μυαλό του κόσμου τη χούντα.

Αλέξανδρος Παναγούλης και αντίσταση

Είναι αλήθεια ότι οι αντιστασιακές οργανώσεις την περίοδο της χούντας είχαν ένα μάλλον συναισθηματικό παρά αντιστασιακό χαρακτήρα. Μόνον οι αριστεροί μπήκαν στον αγώνα από την πρώτη μέρα, και ενώ οι αντιφασίστες αστοί περίμεναν από αυτούς να βγάλουν το φίδι από την τρύπα. Ένας πραγματικός αγωνιστής στη χούντα ήταν ο Αλέξανδρος Παναγούλης, που έπαιξε τη ζωή του κορώνα γράμματα για να σκοτώσει τον Γ. Παπαδόπουλο με εκρηκτικό μηχανισμό σε μια μικρή γέφυρα στο Λαγονήσι. Αστόχησε για δυο δευτερόλεπτα. Και αν δεν σκοτώθηκε τελικά, παρά την απόφαση του στρατοδικείου, δεν ήταν από τον ανύπαρκτο ανθρωπισμό του των χουντικών αλλά από διαταγή εξ Αμερικής που είχε να αντιμετωπίσει τη λαϊκή δυσφορία. **Αν και είναι προφανές ότι δεν ρίχνεις τη χούντα με το να σκοτώσεις τον επικεφαλής της, ο Αλέξανδρος Παναγούλης παραμένει ήρωας.** Μαζί του, ο καθηγητής της Παντείου Σάκης Καραγιώργας, που συνελήφθη ενώ μια αυτοσχέδια βόμβα έσκασε στα χέρια του, και παρά τα βασανιστήρια δεν αποκάλυψε κανέναν από τους συνεργάτες του για τις βομβιστικές επιθέσεις στο Χίλτον και την Εθνική Τράπεζα. **Το Πολυτεχνείο θα έρθει 5 χρόνια αργότερα για να εδραιώσει και να αποτελέσει εφιαλτήριο της λαϊκής έκδηλης δυσaréσκειας.** Άλλη μια σημαντική μορφή ήταν ο καθηγητής της Γεωπονικής, Θεόφιλος Φραγκούλης που προτίμησε να αυτοκτονήσει στο εργαστήριο του, αφήνοντας το εξής σημείωμα:

**Προτιμώ να πεθάνω όρθιος παρά να ζω γονατιστός
Οι φίλοι θα πάρουν την εκδίκησή τους για μένα.**

Απέτυχε η απόπειρα του Αλ. Παναγούλη κατά του δικτάτορα

13 Αυγούστου. Το πρωί της 13ης Αυγούστου στο 21ο χιλιόμετρο της Λαυρίου Αθηνών - Σουακίου, κοντά στο Λαγονήσι, ο Αλέκος Παναγούλης προσέβαλε με εκρηκτικό μηχανισμό που είχε τοποθετήσει στο όρθιο να δολοφονήσει το δικτάτορα Γ. Παπαδόπουλο, που περνούσε με το αυτοκίνητό του. Η έκρηξη έγινε δέκατα του δευτερολέπτου αφ' ότου είχαν περάσει το αυτοκίνητο του δικτάτορα και της συνοδείας του, με αποτέλεσμα η απόπειρα να αποτύχει. Ο Αλέκος Παναγούλης, 29 χρονών, που είχε σχεδιάσει να διαφύγει από τη θάλασσα κολυμπώντας, συνελήφθη.

Μέχρι το '73

Μετά τον αρχικό οικοδομικό οργασμό των πρώτων χρόνων που έδωσε δουλεία σε πολλούς, από το '69 και μετά αρχίζουν τα δύσκολα για τη χούντα και τους «εθνοσωτήρες». Η λαϊκή δυσαρέσκεια αυξάνεται, οι αντιστασιακοί κρατούν στάση αναμονής, οι μαζικές μεταναστεύσεις προς τη Γερμανία και την Αυστραλία πλέον σταματούν και άρα οι Έλληνες δε λιγοστεύουν και η οικονομία αρχίζει να ταλανίζεται. Διοργανώνονται εκλογές για την αστειότητα της «Μικρής Βουλής» όπου ψηφίζουν περίπου 1000 Έλληνες 94 βουλευτές, εκ των οποίων ο Παπαδόπουλος διαλέγει τους 48 και βάζει και 10 δικούς του. Η χούντα κάνει ψευδοδημοκρατικά ανοίγματα για να ισοσκελίσει τη δυσφορία από την οικονομικά ύφεση. Και ενώ η Αμερική σχεδιάζει ένα πέρασμα από την άκρα δεξιά σε μια πιο μετριοπαθή δεξιά του Κ. Καραμανλή,

την ίδια στιγμή δημιουργείται το (παράνομο τότε) ΠΑΣΟΚ ως παραδοσιακό κέντρο, για να αποκρούσει τα εξ αριστερών κύματα... Το ποίο αστείο εκείνης της περιόδου είναι η δήλωση του υπουργού εξωτερικών των ΗΠΑ ύστερα από ερωτήσεις αυτοεξόριστων Ελλήνων δημοσιογράφων:

«Το μόνο που ενδιαφέρει τις ΗΠΑ στην Ελλάδα είναι η ασφάλεια των Ηνωμένων Πολιτειών (!!!)»

1973, η χρονιά των μεγάλων γεγονότων

Το Φεβρουάριο και το Μάρτιο έχουμε μια αλυσίδα επεισοδίων στις πανεπιστημιακές σχολές και κυρίως στη Νομική, που είναι ο πρόλογος της μεγάλης εξέγερσης στο Πολυτεχνείο. Και ο αχρείος Παπαδόπουλος να δηλώνει πως «Εγώ ο ίδιος, με το πιστόλι στο χέρι, θα τσακίσω τους ταραξίες των πανεπιστημίων». Την ίδια στιγμή ο διάσημος ηθοποιός Λόρενς Ολιβιέ, ενοποιών της βασίλισσας της Αγγλίας, διαβάζει απόσπασμα από το γράμμα του Γ. Μαγκάκη, που κρατείται στις φυλακές του Κορυδαλλού και περιγράφει τα φρικτά βασανιστήρια της χούντας που έμειναν στη ιστορία και περιγράφονται στο βιβλίο «Οι Ανθρωποφύλακες». Το ελληνικό πρόβλημα γίνεται πρωτοσέλιδο σε όλο τον κόσμο. Και ο Παπαδόπουλος βλέπει το τέλος να πλησιάζει και το '72 εκδίδει διάταγμα που επιτρέπει την απεριόριστη και κατά βούληση χρήση των όπλων από την αστυνομία. Παράλληλα φοβάται και τους δικούς του ανθρώπους: Ενώ θέλει να προσφύγει στη λύση Καραμανλή, ξέρει πως ο Λαδάς και ο Ιωαννίδης θα αντιδράσουν. Οπότε μαζεύει στοιχεία που αποδεικνύουν τις ληλασίες τους και έτσι τους αναγκάζει να υποβάλλουν παραίτηση. Στις 23 Μαΐου του '73 εκδηλώνεται ανταρσία στο ναυτικό από τον Ευάγγελο Αβέρωφ. Και εκεί αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση για τον Παπαδόπουλο.

Τα Γεγονότα του Πολυτεχνείου και το Χρονικό της Εξέγερσης

Νοέμβριος '72

Πραγματοποιούνται από τα **διορισμένα διοικητικά συμβούλια της χούντας** φοιτητικές εκλογές. Στη Νομική 1500 φοιτητές καλούν σε αποχή, καταγγέλλοντας τις εκλογές. Τους επιτίθονται φασίστες της ΕΚΟΦ (χουντική φοιτητική οργάνωση). Παρόμοια κατάσταση επικρατεί και στο Πολυτεχνείο, Φιλοσοφική, Πάντειο, Χημικό, Φαρμακευτικό, Γεωπονική. Η χουντική ΕΦΕΕ (Εθνική Φοιτητική Ένωση Ελλάδος) απειλεί με δελτίου τύπου τους χιλιάδες φοιτητές που απέχουν, με δικαστικές διώξεις καθώς και τους «υποκινητές» αυτών.

Φλεβάρης '73

Παραπέμπονται σε πειθαρχικό 12 φοιτητές της ΑΣΟΕΕ επειδή συνέταξαν κείμενο με τα προβλήματα της σχολής. Άλλοι 10 παραπέμπονται για τεντιμποϊσμό. **Γενικεύεται η αποχή σε όλες τις σχολές του Ε.Μ.Π. με αιτήματα:**

- α) Συμμετοχή των φοιτητών στη σύνταξη του Καταστατικού Χάρτη Ανώτατης Παιδείας
- β) Κατάργηση των χουντικών νομοσχεδίων σχετικά με την στράτευση των φοιτητών
- γ) Κατοχύρωση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Για την τροποποίηση του διατάγματος περί στρατολογίας: μπορεί πλέον ο υπουργός Άμυνας να διακόπτει την αναβολή στράτευσης σε όσους «...υποκινούν ή προτρέπουν σε αποχή

από τα μαθήματα ή τις εξετάσεις». Πραγματοποιείται συγκέντρωση διαμαρτυρίας από 1500 φοιτητές του Ε.Μ.Π. έξω από αυτό. Επεμβαίνει η Αστυνομία. Οι φοιτητές ξυλοκοπούνται άγρια και συλλαμβάνονται 100 ενώ παραπέμπονται 11.

Στις 15/2 στρατεύονται 37 φοιτητές ενώ στις 16/2 πάλι με απόφαση του υπουργού στρατεύονται άλλοι 51 συνδικαλιστές. Την ίδια μέρα ολοκληρώνεται η συγκέντρωση των φοιτητών της Νομικής στο δεύτερο όροφο του κτιρίου με τα ίδια αιτήματα και ταυτόχρονα ανάκληση του νομοσχεδίου για τις στρατεύσεις καθώς και να τους δοθεί άδεια για να πραγματοποιήσουν γενική συνέλευση. Την ίδια ώρα, φασίστες έχουν συγκεντρωθεί απ' έξω φωνάζοντας συνθήματα όπως: «έξω οι κομμουνιστές», «Ελλάς-Παπαδόπουλος» κ.α. Δημιουργούνται αψιμαχίες και χουντικοί κλείνουν την είσοδο της Νομικής απαγορεύοντας σε οποιονδήποτε να μπει μέσα. Οι φοιτητές που ήταν μέσα στο κτήριο, το καταλαμβάνουν εξ ολοκλήρου και κατεβάζουν μεσίστια τη σημαία σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη σύλληψη και παραπομπή των 11. Ζητούν συνάντηση με τον Πρύτανη ο οποίος έρχεται και τους υπόσχεται ότι θα μεριμνήσει. Κατόπιν αρχίζουν να αποχωρούν ομαδικά και συγκρούονται με τους φασίστες ώσπου επεμβαίνει η αστυνομία και τους διαλύει. Συγκροτείται διαδήλωση μέχρι την Ομόνοια.

Στις 21/2 πάνω από 1000 φοιτητές των Θετικών Επιστημών συγκεντρώνονται έξω από το Χημείο και ζητούν άδεια για συνέλευση, κάτι το οποίο τους το αρνήθηκε ο πρύτανης.

Ξεκινάει επ' αόριστον αποχή με τη συμπαράσταση των καθηγητών. Γύρω στη 1 το μεσημέρι πάνω από 4000 φοιτητές της Νομικής και της Φιλοσοφικής συγκεντρώνονται έξω από τη Νομική τραγουδώντας και φωνάζοντας συνθήματα. Κατά τις δύο το μεσημέρι οι φοιτητές έδωσαν όρκο ενάντια στη χούντα που ειπώθηκε από όλους ενώ η συγκέντρωση ολοένα μεγάλωνε και απλωνόταν στους γύρω δρόμους. Οι φοιτητές μένουν μέχρι το βράδυ ενώ πλήθος κόσμου έχει συγκεντρωθεί στους γύρω δρόμους και απωθούνται από την αστυνομία που ταυτόχρονα έχει εκκενώσει τους δρόμους από τα αυτοκίνητα. Το βράδυ συνεδριάζει η επιτροπή κατάληψης που αποτελείται κυρίως από μέλη της ANTI-ΕΦΕΕ (συγκροτημένης και καθοδηγούμενης από το ΚΚΕ) και θέτει θέμα λήξης της κατάληψης. Πολλοί θέλουν να τοποθετηθούν μεγάφωνα στα παράθυρα, η επιτροπή όμως το απαγορεύει. Την επομένη μέρα η επιτροπή έχοντας αποφασίσει τη λήξη της κατάληψης προσπαθεί να εκκενώσει το χώρο ενώ οι περισσότεροι διαφωνούν. Δημιουργούνται αψιμαχίες τελικά όμως οι πόρτες ανοίγουν και οι φοιτητές αρχίζουν να βγαίνουν έξω. Μαζί με το πλήθος συγκροτούν πρωτοφανή σε μαζικότητα διαδήλωση άνω των 30.000 ανθρώπων με συνθήματα ενάντια στη χούντα.

Μάρτης '73

Γίνεται προσπάθεια κατάληψης της Νομικής από 2500 χιλιάδες άτομα. Οι πρυτανικές αρχές δίνουν διορία να εκκενωθεί ο χώρος και όταν αυτό δε γίνεται δίνουν εντολή στην αστυνομία να εισβάλλει. Ακολουθεί άγριος ξυλοδαρμός και πάνω από 100 συλλήψεις. Πραγματικό μακελειό!

Μάης '73

Εκδηλώνεται ανταρσία του Πολεμικού Ναυτικού με επίκεντρο το αντιτορπιλικό «Βέλος». Συλλαμβάνονται ναύαρχος, αντιναύαρχος κ.α. Στις 25 στασιάζει εκ νέου το «Βέλος» που συμμετείχε σε άσκηση του NATO στην Ιταλία. Στις 31 γνωστοποιείται η θέση της Ουάσιγκτον σχετικά με το πολιτειακό ζήτημα της Ελλάδας: Ο μόνος τρόπος για την κατάργηση της συνταγματικής Μοναρχίας είναι η αλλαγή πολιτεύματος σε Κοινοβουλευτική Δημοκρατία.

Ιούνης '73

Ο Παπαδόπουλος καταργεί αιφνιδιαστικά τη Μοναρχία και ανακηρύσσει την Προεδρική Δημοκρατία ως πολίτευμα της χώρας με πρόεδρο τον ίδιο και

αντιπροέδρους τον Παττακό και Μακαρέζο. Καθορίζεται η μορφή του πολιτεύματος ως Αντιπροσωπευτική Κοινοβουλευτική Δημοκρατία με 7ετή θητεία του προέδρου χωρίς δικαίωμα επανεκλογής. Ορίζεται σαν ημέρα του δημοψήφισματος η 29η Ιουλίου του 1973.

Ιούλης '73

Ξεκινούν οι πρώτες απεργίες με πρώτους τους εργάτες Τύπου για πρώτη φορά μέσα στην 7ετία. Ο Μαρκεζίνης δηλώνει ότι θα ψηφίσει «ΝΑΙ» στο δημοψήφισμα και σύσσωμη η αντιπολίτευση τάσσεται υπέρ του «ΟΧΙ». Το ΚΚΕ με απόφαση της κεντρικής επιτροπής δηλώνει ότι θα συμμετάσχει στο δημοψήφισμα. Τελικά το δημοψήφισμα αποδίδει: 77,2% «ΝΑΙ», 21,7% «ΟΧΙ», 1,1% Άκυρο.

Αύγουστος '73

Γίνεται η πρώτη μυστική συνάντηση Παπαδόπουλου-Μαρκεζίνη. Θα ακολουθήσουν κι άλλες μέχρι να ανατεθεί στο Μαρκεζίνη η εντολή σχηματισμού κυβέρνησης. Ο Παπαδόπουλος ορκίζεται πρόεδρος της Δημοκρατίας για 8 χρόνια.

Σεπτέμβρης '73

Πραγματοποιείται **συγκέντρωση χιλιάδων φοιτητών ενάντια στη στράτευση των συναδέλφων τους, την οποία η σύγκλητος θεωρεί παράνομη.** Πραγματοποιείται διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας με

συνθήματα **αντιχουντικά** και **αντιιμπεριαλιστικά.** Το πλήθος συνεχώς μεγαλώνει και τραγουδάει το «Πότε θα κάνει ξαστεριά». Στην πλατεία Κλαυθμώνος η αστυνομία διαλύει βίαια τους διαδηλωτές.

Οκτώβρης '73

Στην 1η του Οκτώβρη ο Μαρκεζίνης δέχεται την εντολή για σχηματισμό κυβέρνησης το οποίο πραγματοποιείται μία εβδομάδα μετά.

Νοέμβρης '73

Ξεκινάει η «φιλελευθεροποίηση» της χούντας.

1η Νοέμβρη: Η κυβέρνηση παίρνει πίσω το νομοσχέδιο της στράτευσης και υπόσχεται αδιάβλητες φοιτητικές εκλογές. **Οι φοιτητές επιμένουν και στα υπόλοιπα αιτήματά τους.**

4 Νοέμβρη: Με αφορμή το μνημόσυνο του Γεωργίου Παπανδρέου ξεσπούν επεισόδια μετά το τέλος αυτού με πολλούς τραυματίες. **15-20.000 συγκεντρωμένοι ξεκινούν πορεία προς το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη.** Η αστυνομία προβαίνει σε συλλήψεις. Το εξαγριωμένο πλήθος όμως με πέτρες και ξύλα καταφέρνει να απελευθερώσει συλληφθέντες μέσα από τα χέρια των αστυνομικών. Ήταν το πρώτο σοβαρό πλήγμα για την κυβέρνηση Μαρκεζίνη.

8 Νοέμβρη: Ξεκινάει η δίκη για 17 συλληφθέντες από το μνημόσυνο του Παπανδρέου. Έξω από τα δικαστήρια υπάρχει πλήθος διαδηλωτών υπέρ των συλληφθέντων. Η αστυνομία επεμβαίνει και μαζί με φασίστες της ΕΚΟΦ τους απομακρύνει από το χώρο.

9 Νοέμβρη: Συνεχίζεται η δίκη των 17. Αναβρασμός στους φοιτητές. Η πλατιά δημοσίευση των πρακτικών της δίκης προκαλεί αναταραχή στο λαό.

12 Νοέμβρη: Η υπεράσπιση παρουσιάζει φιλμ όπου ανάμεσα στα άλλα εμφανίζονται και αστυνομικοί να πατούν στο κεφάλι πεσμένου πολίτη.

Αρχισε ήδη να διαφαίνεται ότι όλα αυτά τα γεγονότα αποτελούν προάγγελο, το πρώτο δυναμικό βήμα για το Πολυτεχνείο. Το μνημόσυνο ήταν απλά η αφορμή για να εκδηλώσει ο λαός έμπρακτα τη μέχρι τότε καταπιεσμένη αντίθεση του

Πολυτεχνείο και Δεξιά

Τα τελευταία χρόνια προσπαθούν να μας πείσουν ότι η ιδεολογία από την οποία βγήκε η χούντα, δηλαδή η δεξιά, συμμετείχε στο Πολυτεχνείο. Μερικά γεγονότα που αποδεικνύουν το αντίθετο:

Στις πρώτες ελεύθερες φοιτητικές εκλογές (9-11-1974), η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας κατέβηκε ως «Δημοκρατικές Κινήσεις Φοιτητών» επικαλέσθηκε μέχρι και τον αντιιμπεριαλιστικό της χαρακτήρα. Μετά βίας βγήκε τέταρτη, ενώ η Αριστερά απέσπασε το 85% των ψήφων. **Οι φοιτητές δεν είχαν ξεχάσει.** Έδειχναν με τον ποιο τρανταχτό τρόπο ποιος είχε πάρει μέρος στην αντίσταση και ποιος όχι.

Όταν η ΟΝΝΕΔ, η νεολαία της Νέας Δημοκρατίας ισχυροποιήθηκε, έδειξε το πραγματικό της πρόσωπο. Στην 10^η επέτειο της εξέγερσης τέθηκε θέμα αποχώρησης, με τον πρόεδρο της μαθητικής ΜΑΚΙ Νίκο Χατζηνικολάου να δηλώνει ότι: **«οι μαθητές που ψήφισαν Δεξιά κατά τις πρόσφατες εκλογές για τις μαθητικές κοινότητες και τα δεκαπενταμελή συμβούλια, δεν θέλουν ούτε ν' ακούσουν για Πολυτεχνείο»** («Συναγερμός», 4/11/83)

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής δεν βρήκε ούτε μια λέξη να πει για το Πολυτεχνείο από το Παρίσι που ήταν αυτοεξορισμένος το 1973! Το 1974 δε, η κυβέρνηση του όρισε τις εκλογές την 17 Νοέμβρη, φοβούμενος την επιρροή που θα είχε η τεράστια συγκέντρωση αν οι εκλογές γινόταν μετά την 17 Νοέμβρη.

Στον πρώτο εορτασμό, η οργανωτική επιτροπή (ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΡΑΙΟΣ, ΚΝΕ, ΠΑΣΠ) είχαν ολοκληρωμένο σχέδιο αντιμετώπισης σε περίπτωση που ο Καραμανλής έρθει να αποτίσει φόρο τιμής στο Πολυτεχνείο, **πράγμα που δεν έγινε φυσικά ποτέ**, ενώ η κυβέρνηση το 1976 απαγόρευσε

13 Νοέμβρη: Το δικαστήριο αθώνει τους 12 από τους 17 κατηγορούμενους ενώ στους 5 επιβάλλει ποινές με αναστολή. Αναγγέλλονται φοιτητικές συγκεντρώσεις για την επόμενη σε διάφορες σχολές. Το «ξέσπασμα» εναντίον του χουντικού καθεστώτος αρχίζει να παίρνει μεγάλες διαστάσεις.

14 Νοέμβρη: Ξεκινούν φοιτητικές συνελεύσεις από το πρωί. Στη Νομική γύρω στο μεσημέρι φτάνει η πληροφορία ότι στο Πολυτεχνείο δημιουργούνται προκλήσεις από την αστυνομία κι ότι χτυπούν φοιτητές. Γίνεται πρόταση να γίνει διαδήλωση προς το Πολυτεχνείο. **Τα μέλη της ANTI-ΕΦΕΕ(συγκροτημένης και καθοδηγούμενης από το ΚΚΕ) αντιδρούν και δε συμμετέχουν.** Γύρω στους 1500 φοιτητές ξεκινούν πορεία από τη Σόλωνος η οποία συγκρούεται με την αστυνομία κοντά στο Πολυτεχνείο. Λίγοι κατορθώνουν να μπουκιάσουν μέσα και να ενωθούν με τους φοιτητές

του Πολυτεχνείου.

Αυτοί οι φοιτητές δυο μήνες αργότερα θα καταγγεληθούν μέσα από την εφημερίδα «ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ» αρ. φύλλου 8, όργανο της ANTI-ΕΦΕΕ, σαν πράκτορες της ΚΥΠ και των Αμερικάνων που προσπαθούν να προβοκάρουν τον

αντιδικτατορικό αγώνα του λαού. Η αστυνομία εντείνει την επίθεση και κυνηγάει όσους βρίσκονται τριγύρω.

Τα μέλη της ANTI-ΕΦΕΕ προσπαθούν να πείσουν τους φοιτητές να εγκαταλείψουν το χώρο. Αποτυγχάνουν και το απόγευμα αποχωρούν επιδεικτικά. Μέσα στο χώρο συγκροτείται επιτροπή κατάληψης και οι φοιτητές φωνάζοντας συνθήματα ενώνονται με τους πολίτες που ήταν στην Πατησίων. Σε λίγο διάστημα, ενώ ερχόταν συνέχεια πολίτες, οι συγκεντρωμένοι ξεπερνούσαν τους 30.000. Προς τα μεσάνυχτα ο κόσμος άρχισε να αποχωρεί ενώ εκλέγεται συντονιστική επιτροπή από φοιτητές και ταυτόχρονα ξεκινούσε η πρώτη εργατική συνέλευση.

15 Νοέμβρη: Όλη τη νύχτα γίνονται συνελεύσεις κατά σχολές. Ταυτόχρονα στο κτίριο Γκίνη ξεκινάει η πρώτη συνέλευση με περίπου 300 άτομα, των εργατών. **Μετά από μια επεισοδιακή συνέλευση το πρωί βγαίνει η πρώτη εργατική διακήρυξη.** Γύρω στις 9 ανοίγουν οι πόρτες ενώ η αστυνομία έχει αποκλείσει με κλοιό τους γύρω δρόμους. Πλήθος κόσμου στέκεται μπροστά από τους κλοιούς της αστυνομίας, ενώ οι φοιτητές τους καλούν με συνθήματα να συγκρουστούν και να εισέλθουν στο χώρο της κατάληψης. Μαθαίνεται ότι καταφθάνουν φοιτητές από την Πάτρα και αγρότες από τα Μέγαρα. Μπαίνει σε λειτουργία ο ραδιοφωνικός σταθμός στους 1150 χιλιοκύκλους. Τα συνθήματα γίνονται ολοένα και πιο μαχητικά. Ο λαός τόσο από τους συγκεντρωμένους όσο και από τους πομπούς καλείται σε **ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ** και **ΓΕΝΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ.** Συγκεντρώνονται τρόφιμα και χρήματα. **Η Εργατική Επιτροπή Κινητοποίησης από τη συνέλευση των εργατών βάζει σαν άμεσο στόχο τη Γενική Απεργία Διάρκειας και βγαίνει η δεύτερη διακήρυξη έπειτα από**

συνέλευση. Μέσα στο πολυτεχνείο λειτουργεί υπηρεσία τύπου και ραδιοφώνου, υπηρεσία συσσιτίου, υπηρεσία νοσοκομείου, υπηρεσία υπνωτηρίου και υπηρεσία τάξεως.

16 Νοέμβρη: Στις 3 τα ξημερώματα αρχίζουν οι συνελεύσεις κατά σχολές ενώ στο Πολυτεχνείο δε σταματάνε ούτε λεπτό να φωνάζουν συνθήματα. Πολλά γυμνάσια μένουν άδεια αφού οι μαθητές κατεβαίνουν προς το Πολυτεχνείο ενώ **στις 10 το πρωί γίνεται οργανωμένη είσοδος 500 οικοδόμων με πανό ενώ φωνάζουν με ενθουσιασμό ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ - ΦΟΙΤΗΤΕΣ.** Ταυτόχρονα μηνύματα συμπαράστασης καταφθάνουν από πολλούς συλλόγους της χώρας (μηχανικών, δικηγόρων, ηθοποιών κ.α.). **Ως τις 8 το βράδυ το πλήθος γύρω ήταν πάνω από 50.000.** Ξεκινούν οι συμπλοκές με την αστυνομία. Οι τραυματίες μεταφέρονται στο Πολυτεχνείο και από το ραδιοφωνικό σταθμό γίνεται έκκληση για φάρμακα και τρόφιμα. **Η συνέλευση των εργατών βγάζει την 3η διακήρυξη της που καλεί σε ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ενώ υπάρχουν ήδη 2 νεκροί.** Η Αθήνα έχει μετατραπεί σε θάλαμο αερίων από τα δακρυγόνα και οι συγκρούσεις γενικεύονται. Από την Αλεξάνδρας ως την Πανεπιστημίου και από τα Χαυτεία ως το Σύνταγμα. Πλησιάζουν μεσάνυχτα και οι φωτιές που έχουν ανάψει οι διαδηλωτές για να καθαρίσει η ατμόσφαιρα από τα αέρια όλο και πληθαίνουν ενώ ασθενοφόρα γεμάτα αστυνομικούς περνούν έξω από το Πολυτεχνείο και ρίχνουν μέσα δακρυγόνα.

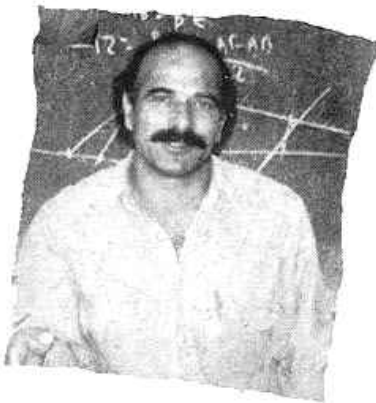

Μέσα δέχονται συνέχεια τραυματίες και νεκρούς. Γύρω στις 11 οι πυροβολισμοί γενικεύονται και τα οδοφράγματα ενισχύονται. **Οι διαδηλωτές πλέον ελέγχουν την περιοχή από την Αλεξάνδρας μέχρι την Πειραιώς.**

17 Νοέμβρη: Τα πρώτα τανκ βγαίνουν στους δρόμους λίγο μετά τα μεσάνυχτα. Τεθωρακισμένα, στρατιώτες και αστυνομικοί κάνουν κυκλωτικές κινήσεις γύρω από το Πολυτεχνείο. Φτάνουν στη Στουρνάρη και ελεύθεροι σκοπευτές καταλαμβάνουν θέσεις στα γύρω κτίρια. Τα μεγάφωνα μεταδίδουν ότι οι στρατιώτες δε θα κτυπήσουν: «*Δε μπορείτε να χτυπήσετε τα αδέρφια σας*». Το σύνθημα που κυριαρχεί είναι: «*ΑΔΕΛΦΙΑ ΜΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΕ ΤΟ ΛΑΟ*». Γύρω στις 3 τα ξημερώματα οι πυροβολισμοί πληθαίνουν ενώ οι δυνάμεις του στρατού και της αστυνομίας έχουν συνταχθεί σε θέση μάχης έξω από το Πολυτεχνείο.

3:03 τα τανκς εφορμούν! Γίνεται πραγματική σφαγή! Στις 4 το Πολυτεχνείο έχει αδειάσει. Την ίδια ώρα αρχίζουν οι διαπραγματεύσεις για να εκκενωθεί το Πολυτεχνείο Θεσσαλονίκης που είναι κατειλημμένο από 3000 φοιτητές. Γύρω στις 7 η Αθήνα μοιάζει βομβαρδισμένη πόλη. Κυκλοφορούν οι πρώτες εφημερίδες. **Ο κόσμος διαβάσει τις ειδήσεις και κατά τις 8 ξεκινούν οι πρώτες διαδηλώσεις. Ομάδες οικοδόμων στήνουν οδοφράγματα και συγκρούονται με την αστυνομία. Στις 11 κηρύσσεται στρατιωτικός νόμος. Γίνονται χιλιάδες συλλήψεις ενώ οι διαδηλώσεις συνεχίζονται μέχρι αργά το βράδυ.**

19 Χρόνια από τη Δολοφονία του Νίκου Τεμπονέρα

Τελικά όντως πολλές φορές η ιστορία επαναλαμβάνεται σαν κακόγουστη φάρσα...

Τον Απρίλη του 1990 αναλαμβάνει την εξουσία η ΝΔ. Οι αλλαγές που προωθούσε τότε δεν έχουν μεγάλες διαφορές από τις αλλαγές που η ίδια κυβέρνηση προωθούσε σήμερα. Αποτελούν ένα συγκροτημένο σύνολο μέτρων και λογικής που ικανοποιεί τις ανάγκες των ισχυρών οικονομικών κύκλων, ελληνικών και διεθνών, δηλαδή τις ανάγκες "εκσυγχρονισμού" όλου του παραγωγικού, πολιτικού, θεσμικού συστήματος της χώρας. **"Εκσυγχρονισμός" που δεν ήταν τίποτα άλλο από την ακόμα μεγαλύτερη συμπίεση των δικαιωμάτων και αναγκών της ζωντανής εργασίας και της εργαζόμενης πλειοψηφίας και μάλιστα μέσα στο φόντο του τσακίσματος και των**

τελευταίων υπολειμμάτων του λεγόμενου "κράτους πρόνοιας", χρησιμοποιώντας τις ίδιες εκφράσεις με την σημερινή εποχή («τεμπέληδες εργαζόμενοι», «υγιείς ιδιωτική πρωτοβουλία», «παραγωγικότητα», «ανταγωνιστικότητα» κτλ)

Αυστυχώς για αυτούς όμως σήμερα επαναλαμβάνεται και το σκηνικό της αντίδρασης και της ανυπακοής όπως και πριν 19 χρόνια. Όλος ο χώρος της εκπαίδευσης από τους δασκάλους και τους καθηγητές μέχρι τους μαθητές και τους φοιτητές ξεσηκώνεται απέναντι στην ίδια πολιτική, στο ίδιο κόμμα ακόμα και στα ίδια πρόσωπα. Ως βοήθεια για τους σημερινούς μας αγώνες μπορεί να λειτουργήσει μόνο η γνώση για το τι ακριβώς συνέβη τότε...

Μέσα στην πραγματικότητα της ολομέτωπης επίθεσης απέναντι στον κόσμο της εργασίας (ασφαλιστικό, λιτότητα, απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις κ.τ.λ.), η μόνη υπαρκτή αντίσταση ήρθε από τη μαθητική και τη σπουδάζουσα νεολαία. Στο ασφυκτικό κοινωνικό πλαίσιο που την περιβάλλει έρχονται να προστεθούν οι ρυθμίσεις του τότε υπουργού Παιδείας Κοντογιαννόπουλου γνωστές ως "πολυνομοσχέδιο για την παιδεία".

Οι καταλήψεις απλώνονται σε όλη τη χώρα, έχοντας κερδίσει τη μαζική λαϊκή υποστήριξη των εργαζομένων. Εκτός από το βασικό αίτημα της απόσυρσης του πολυνομοσχεδίου, το νεολαιίστικο κίνημα έφτασε να αμφισβητήσει όλο το πολιτικό στερέωμα με το γνωστό: «όχι στην πολιτική των πολιτικών και των σημερινών κομμάτων».

Έτσι επιστρατεύεται η ΟΝΝΕΔ, για να «επαναφέρει την τάξη». Το σύνθημα δίνεται από τον Νομάρχη Αχαΐας Τάγαρη που δηλώνει ότι «οι καταλήψεις είναι παράνομες. **Οι ανακαταλήψεις από οποιονδήποτε είναι νόμιμες**». Λίγο αργότερα πραγματοποιείται σύσκεψη στα γραφεία της

ΟΝΝΕΔ, όπου αποφασίζεται η ένοπλη επίθεση στα σχολεία της Πάτρας. Παριστάμενοι; Όλοι οι επίλεκτοι τραμπούκοι των Κενταύρων: Καλαμπόκας πρόεδρος ΟΝΝΕΔ, Μαραγκός, Γραμματίκας, Σπίνος και άλλοι, γνωστοί διακεκριμένοι στο "διάλογο" με "επιχειρήματα". **Επίσης παρίστατο και ο βουλευτής Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος (όπως ο ίδιος ομολόγησε).**

Η προσπάθεια ανακατάληψης των σχολείων είναι πλέον γεγονός

Η επιχείρηση των παρακρατικών ξεκινά από το Πολυκλαδικό Λύκειο. Όμως, η ανακατάληψη αποτυγχάνει και οι τραμπούκοι δείχνουν τις διαθέσεις τους καθώς επιτίθενται πάνω σε μαθητές και καθηγητές. Επόμενος στόχος είναι το σχολικό συγκρότημα "ΒΟΥΔ" στα Ψηλά Αλώνια. Εικοσιπέντε έως τριάντα τραμπούκοι με λοστούς, ξύλα και αλυσίδες εισβάλλουν στο σχολείο, όπου ξυλοκοπούν και εκδιώκουν τους μαθητές και ξυραφίζουν τα χέρια του προέδρου του 15μελούς. **Φανερά ο σκοπός τους είναι η επικυριαρχία στο χώρο του σχολείου με απώτερο στόχο την επαναλειτουργία του το πρωί της επόμενης ημέρας, παρά την αντίθετη απόφαση της γενικής συνέλευσης των μαθητών.** Η αστυνομία αν και ειδοποιείται πολλές φορές, από μαθητές και καθηγητές, δεν εμφανίζεται, προφανώς για να δράσει ανενόχλητο το παρακράτος. Έξω από το χώρο του σχολείου φτάνουν μαθητές, καθηγητές, γονείς και άλλοι πολίτες. Λίγο αργότερα η συμμορία των τραμπούκων επιτίθεται στο συγκεντρωμένο κόσμο πετάγοντας από μέσα πέτρες, σίδερα, γυαλιά. Στην πόρτα του σχολείου βρίσκονται ο ένας απέναντι στον άλλον, ο αποφασισμένος δολοφόνος Καλαμπόκας και το υποψήφιο θύμα του. Το οπλισμένο με σιδηρολοστό χέρι χτυπά ανελέητα στο κεφάλι. Ο λοστός καρφώνεται στο κρανίο του Νίκου. **Ο Τεμπονέρας πέφτει νεκρός.** Ο κόσμος παγώνει. Οι άνανδροι τραμπούκοι φεύγουν από το πίσω μέρος του σχολείου αναζητώντας καταφύγιο στη νύχτα. Η είδηση απλώνεται παντού. Δύο χιλιάδες κόσμο φτάνουν στο κέντρο της πόλης μέσα στο πρώτο μισάωρο μετά το συγγερό πολιτικό έγκλημα, συγκροτώντας αυθόρμητα πορεία. Ένα σύνθημα δονεί την ατμόσφαιρα:

" ΝΟΜΑΡΧΗ - ΚΑΛΑΜΠΟΚΑ : ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ"

Η πορεία φτάνει στην ασφάλεια καταγγέλλοντας τη συνεργασία Κράτους-παρακράτους. Παρά την ύπαρξη μαρτύρων, η ασφάλεια δεν συλλαμβάνει τους υπαίτιους. Ο δολοφόνος Καλαμπόκας κρύβεται για 6 μέρες από τον δικηγόρο Μαρινάκη και άλλα κομματικά στελέχη, τα οποία φυσικά ποτέ δεν τιμωρήθηκαν.

Την επόμενη μέρα, Τετάρτη, και ενώ η ΕΛΜΕ κήρυξε απεργία διαρκείας έγινε πορεία 10-12.000 ατόμων. Ήρθαν εσπευσμένα 8 διμοιρίες των ΜΑΤ από Αθήνα, Κόρινθο, Πύργο. Το βράδυ έγινε συλλαλητήριο και πορεία όπου συμμετείχαν 20.000 άτομα. Η πορεία χτυπιέται άγρια από την αστυνομία, ο κόσμος όμως δεν αποχωρεί και η πόλη μετατρέπεται σε πεδίο μάχης μέχρι της 5 το πρωί αφού τελείωσε όλο το απόθεμα δακρυγόνων της αστυνομίας. Την επόμενη μέρα πραγματοποιείται τεράστιο συλλαλητήριο στην Αθήνα, το οποίο αντιμετωπίζεται με πρωτοφανή αγριότητα από τα ΜΑΤ, με αποτέλεσμα να καούν ζωντανοί 3 άνθρωποι όταν δακρυγόνα πέφτουν μέσα στο κατάστημα «Κ. Μαρούσης», όπως καταθέτουν αυτόπτες μάρτυρες. Η κηδεία του αγωνιστή Νίκου Τεμπονέρα ξεκίνησε από την Μητρόπολη της Πάτρας και ο νεκρός θάφτηκε στο 2ο Νεκροταφείο. **Στην πομπή συμμετείχαν πάνω από 50.000 άτομα** που κάλυπταν απόσταση 5 με 6 χιλιόμετρα, **ενώ το σύνθημα «Ένας στο χώμα, χιλιάδες στον αγώνα» δονεί την ατμόσφαιρα.**

Άσυλο

Ένα κεκτημένο του φοιτητικού κινήματος που εδώ και χρόνια έχει μπει στο στόχαστρο του κράτους είναι αυτό του ασύλου. Ο νέος νόμος-πλαίσιο άλλωστε, μιλά για τελείως διαφορετικό άσυλο από αυτό που ισχύει τώρα. Ας δούμε μερικά πράγματα για αυτό.

Το άσυλο θεσπίστηκε εδώ και αιώνες για να προστατεύσει τους ερευνητές, οι οποίοι καιγόταν στη πυρά σαν «μάγοι».

Στην σύγχρονη εποχή, **το άσυλο αποτέλεσε κύριο αίτημα των φοιτητών, τόσο πριν όσο και κατά την διάρκεια της δικτατορίας**, με αποτέλεσμα να χυθεί αίμα για αυτό. Το άσυλο εξασφαλίζει την ελεύθερη διακίνηση ιδεών μέσα στον χώρο του Πανεπιστημίου και έχει παίξει τεράστιο ρόλο σε περιόδους κοινωνικών διεκδικήσεων, όχι μόνο στην χούντα αλλά και μετά από αυτή.

Στην Πάτρα είχε ζητηθεί από τον «Αθήνα 2004» η άρση του ασύλου στις περιοχές που θα φιλοξενούταν αθλητές και δημοσιογράφοι κατά την διάρκεια των αγώνων. Μετά από Γενικές Συνελεύσεις στις σχολές και καταλήψεις της Πρυτανείας, το άσυλο παρέμεινε όπως έχει.

Κύριο επιχείρημα όσων ζητούν την κατάργηση του είναι τα υποτιθέμενα εγκλήματα που έχουν γίνει μέσα στα Πανεπιστήμια. **Ποτέ όμως δεν έχει γίνει καμία αναφορά σε καμία Πρυτανεία.**

Αντιθέτως, είναι γεγονός πως ο χώρος του Πανεπιστημίου είναι ο πλέον ασφαλής, μιας και τα ποσοστά εγκληματικότητας εκτός ασύλου, είναι συντριπτικά μεγαλύτερα.

Εδώ και καιρό γίνεται συντονισμένη προσπάθεια (από ΜΜΕ, πολιτικούς...) να απαξιωθεί η έννοια του ασύλου και να συνδεθεί με βίαια γεγονότα. **Είναι δεδομένο ότι το φοιτητικό κίνημα θα διασφαλίσει ότι δε θα αλλάξει η κατάκτηση του ασύλου και ό,τι αυτό σηματοδοτεί.**

Η δολοφονία του Ν. Τεμπονέρα είναι μια υπόθεση ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ άμεσα συνυφασμένη με τη δυνατότητα των εργαζομένων και της νεολαίας να υπερασπίζονται το δικαίωμα, όχι μόνο της ελευθερίας του λόγου αλλά και της αντίστασης στις όποιες αποφάσεις απειλούν τα συμφέροντά της

Ο Νίκος Τεμπονέρας που έδωσε τη ζωή του για τη νεολαία και την Παιδεία. Θυσιάστηκε για τις ίδιες αξίες και τα ίδια ιδανικά με τους φοιτητές του Πολυτεχνείου 36 χρόνια πριν και ο αντίκτυπος της δολοφονίας του συγκλόνησε την Πάτρα και ευρύτερα την Ελλάδα για πολύ καιρό μετά

Το Μήνυμα του Πολυτεχνείου είναι ακόμα επίκαιρο!

ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ: ΕΝΑΣ ΑΓΩΝΑΣ ΠΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

Ο Νοέμβρης είναι πάντα ένας παράξενος μήνας. Δεν είναι μόνο οι μνήμες που ξυπνά, άλλωστε και οι μνήμες κάποτε κλείνουν το κύκλο τους. Είναι αυτή η παράξενη επικαιρότητα που πάντα βρίσκει νέους, εκρηκτικούς δρόμους και επανέρχεται στο προσκήνιο.

Τριανταέξι χρόνια μετά και είναι πολλοί αυτοί που θέλουν να μετατρέψουν το Νοέμβρη του '73 σε μία απλή επέτειο ή ακόμα χειρότερα σ' ένα μνημόσυνο, αλλά δεν το έχουν καταφέρει. **Γιατί ο Νοέμβρης είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια απλή εκδήλωση μνήμης. Ο Νοέμβρης παραμένει ζωντανός γιατί παραμένει μαζί του ζωντανό το αίτημα της εξέγερσης, γιατί τα κινήματα εξακολουθούν να αποτελούν την κινητήρια δύναμη της ιστορίας.**

Ο Νοέμβρης ζει γιατί το σύνθημα «Ψωμί - Παιδεία - Ελευθερία» γίνεται επίκαιρο όσο ποτέ στους σημερινούς αγώνες των φοιτητών και της νεολαίας

ΨΩΜΙ

Με ποσοστό 25% των Ελλήνων να βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, την ανεργία να πλήττει όλο και μεγαλύτερα κομμάτια του ελληνικού λαού, είναι σαφές ότι το αίτημα για "ψωμί" παραμένει επίκαιρο. Οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ έχουν φέρει την κατάσταση σε ένα οριακό σημείο με τα νομοσχέδια που ψηφίζουν και με την πολιτική που επιλέγουν να ακολουθούν οδηγούν το λαό σε εξαθλίωση.

Μιλάμε πλέον για την άρση του δωρου, την ανασφάλιστη εργασία, για τις ιδιωτικοποιήσεις των δημοσίων επιχειρήσεων (βλ. Ολυμπιακή, ΟΤΕ), για την απελευθέρωση του ωραρίου προς όφελος των μεγαλοεπιχειρήσεων, για την αλλαγή του ασφαλιστικού, για την λιτότητα-ακρίβεια, για τον μαρασμό ενός κράτους πρόνοιας για τον πολίτη και την δημιουργία κράτους παρακράτους, προς όφελος των «καλύτερων», των μεγάλων και φυσικά των απανταχού ισχυρών γαλάζοπράσινων, που κερδίζουν την επιβίωσή τους επειδή ξέρουν να στέλνουν κόσμο στο κόμμα μέσα από πάρτυ και μικροπολιτικά τρικ. Και η Ελλάδα είναι μόνο ένα σημείο στο χάρτη. Η «μεγάλη» Ε.Ε., με τρεις στους δέκα Ευρωπαίους άνεργους, με τους μετανάστες να είναι αντικείμενο χλευασμού και απαξίωσης, ενώ παράγουν το περισσότερο έργο με τα χαμηλότερα μεροκάματα. Και η Αμερική, το πολύχρωμο κέντρο του κόσμου, η πρόοδος και η ανάπτυξη, με τα 25.000.000 ανθρώπων σε συνθήκες εξαθλίωσης, στο έλεος ενός τυφώνα, στην σκοτεινή πλευρά. Και το ψωμί πια, δεν είναι ένα αγαθό για όλους.

Ποιος άραγε, έχει το θράσος ή την άγνοια, να πει ότι σήμερα, το ψωμί δεν είναι επίκαιρο;

ΠΑΙΔΕΙΑ

Εδώ και πολλά χρόνια οι εκάστοτε κυβερνήσεις προσπαθούν να κάνουν ένα απλό πράγμα: **Να αναδιαρθρώσουν τα πανεπιστήμια έτσι ώστε οι απόφοιτοί τους να είναι εργαζόμενοι πειθήνιοι και ευέλικτοι, εκμεταλλεύσιμοι και κερδοφόροι. Εργαζόμενοι που τελικά θα δουλεύουν περισσότερο, θα αμοιβούνται λιγότερο και δε θα μιλούν καθόλου.**

Έτσι λοιπόν η ΝΔ με την συμφωνία του ΠΑΣΟΚ και την καθοδήγηση της Ε.Ε. ψήφισαν και προσπαθούν να εφαρμόσουν τους νόμους Αξιολόγησης, ΙΔΒΕ και ΔΟΑΤΑΠ, το νέο Νόμο-Πλαίσιο για τη λειτουργία των Πανεπιστημίων και να ιδρύσουν ιδιωτικά πανεπιστήμια. **Μάλιστα επιχειρείται η έμμεση αναγνώριση των ιδιωτικών πανεπιστημίων μέσω των ΚΕΣ, με έναν άκρως αντιδημοκρατικό τρόπο.** Το πάγωμα που υποτίθεται πως έκανε η Άννα Διαμαντοπούλου δεν είναι λόγω κάποιας διαφωνίας, αλλά λόγω της ισχυρής πίεσης που δέχτηκε από το φοιτητικό κίνημα όλο το προηγούμενο διάστημα. Είναι δεδομένη άλλωστε η πλήρης σύμπλευση του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ στο θέμα των ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Όλα αυτά τα νομοσχέδια αποτελούν κομμάτια ενός πάζλ που καλούμε "εκπαιδευτική αναδιάρθρωση" και τελικά σκοπεύει: **στην απαξίωση και υποβάθμιση του πτυχίου, τον κατακερματισμό της γνώσης σε εξειδικευμένα μαθήματα περιορισμένης χρήσης και στην διάλυση της οποιας επαγγελματικής κατοχύρωσης μπορούσε μέχρι σήμερα το πτυχίο να προσφέρει.** Έτσι, θα μπούμε σε ένα φαύλο κύκλο δουλειά - ανεργία - διάβασμα - δουλειά - ανεργία... και πάει λέγοντας. **Επίσης, σκοπεύει στην εντατικοποίηση και πειθάρχηση των φοιτητών και στην όλο και μεγαλύτερη λειτουργία των πανεπιστημίων με βάση επιχειρηματικά κριτήρια.**

Οι αλλαγές αυτές που εδώ και χρόνια μας ετοιμάζουν σύσσωμη κυβέρνηση και αντιπολίτευση, **οδήγησαν τους φοιτητές στο δρόμο του αγώνα...**

Οδήγησε τους φοιτητές στο να βγάλουν τα δικά τους αιτήματα μπροστά :

- **Ενιαία και ισχυρά πτυχία**
- **Δουλειά για όλους δουλειά με δικαιώματα**
- **Ανθρώπινους ρυθμούς σπουδών**
- **Δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλους**

Το φοιτητικό κίνημα συμπορευόμενο με τα υπόλοιπα κομμάτια της εκπαίδευσης κατάφερε να δημιουργήσει τέτοια δυναμική, που όμοια του βρίσκουμε πολλά χρόνια πριν. Βγήκε στους δρόμους μαζικά και διεκδικητικά και τελικά κατάφερε-μεταξύ άλλων-να μπλοκάρει τη διαδικασία αναθεώρησης του άρθρου 16, μια από τις βασικότερες πτυχές της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης. Κατάφερε να απονομιμοποιήσει στα μάτια ολόκληρης της κοινωνίας το νέο νόμο-πλαίσιο, ώστε η προσπάθεια εφαρμογής του από μέρος της κυβέρνησης να είναι εξαιρετικά δύσκολη (ήδη 3 χρόνια μετά την ψήφιση του...). Ακριβώς το ίδιο συμβαίνει και με τους εδώ και 6 χρόνια ψηφισμένους (αλλά σε καμία περίπτωση εφαρμοσμένους) νόμους ΙΔΒΕ-ΔΟΑΤΑΠ-Αξιολόγηση. Έτσι λοιπόν, **το ίδιο το φοιτητικό κίνημα και με βάση τη αυτή τη δυναμική που έχει δημιουργηθεί, είναι έτοιμο για νέους, μαζικούς, μάχιμους και νικηφόρους αγώνες. Η έκβαση όλων των αγώνων ενάντια σε αυτά τα νομοσχέδια θα εξαρτηθεί από τη δυναμική και το κατά πόσο θα καταφέρουμε να χτίσουμε ισχυρά αναχώματα ενάντια σε αυτές τις αντιδραστικές πολιτικές.**

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Το αίτημα για αυτοδιάθεση των λαών παραμένει επίκαιρο όσο ποτέ στο σήμερα. Οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι που έκαναν οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους, σε Ιράκ, Αφγανιστάν, και η προσπάθεια για χειραγώγηση των λαών αναδεικνύουν την αναγκαιότητα ακόμα και στον 21^ο αιώνα να παλέψουμε για ελευθερία. **Και η ιστορία έχει δείξει ότι οι λαοί μπορούν να νικούν.**

Ακόμα και στη χώρα μας - που θεωρείται ελεύθερη- το αίτημα παραμένει ανεκπλήρωτο. Η καταστολή που συνοδεύει τις πορείες των φοιτητών και των εργαζομένων, η κήρυξη των απεργιών ως παράνομων, η σύλληψη και η δίωξη ατόμων με βάση τον τρομονόμο ήταν όλα όσα ζήσαμε επί κυβέρνησης ΝΔ.

Αλλά και με τη νέα κυβέρνηση τα πράγματα δε φαίνεται να είναι και καλύτερα. Τα γεγονότα στα Εξάρχεια και οι προσαγωγές δεκάδων πολιτών, η αστυνομοκρατία, αλλά και οι μνήμες από την εποχή Σημίτη (ξύλο σε συνταξιούχους, σκασμένα λάστιχα σε αγρότες...) δείχνουν ότι τα πράγματα δε θα αλλάξουν και πολύ παρότι άλλαξε η κυβέρνηση.

Η ίδια «ελευθερία» δε μας επιτρέπει να έχουμε λόγο για όλα αυτά που προωθούνται και απειλούν τις ζωές μας. **Η ίδια «ελευθερία»** δε μας επιτρέπει να πούμε τη γνώμη μας για το Ευρωσύνταγμα, για το Ευρώ, για όλες αυτές της ρυθμίσεις και τους νόμους που αποφασίζονται και εφαρμόζονται για 'μας χωρίς εμάς. **Η ίδια «ελευθερία»** είναι αυτή που φτιάχνει πολέμους, φτιάχνει μετανάστες, φτιάχνει ρατσιστές, φτιάχνει τρομοκράτες, φτιάχνει εγκληματίες, φτιάχνει δολοφόνους, φτιάχνει νεκρούς και θύματα, φτιάχνει μικρά παιδιά που πεθαίνουν από πείνα και εξαθλίωση, και όταν δεν το παθαίνουν αυτό χάνουν την ζωή τους σε big brother, σε πρότυπα ανωτερότητας ή κατωτερότητας. Η ίδια ελευθερία που φτιάχνει έλεγχο στο τι τρώμε, τι πίνουμε, πως κοιμόμαστε και πως ξυπνάμε, που φτιάχνει κάμερες στους δρόμους που περπατάμε, που βάζει πρότυπα σαπουνόπερας στις ανθρώπινες σχέσεις και στις ζωές μας.

6 Δεκέμβρη '08...

Το ξέσπασμα της νεολαίας απέναντι σε μία πολιτική που τα τελευταία χρόνια μόνο στόχο έχει να δυσχεράνει τους όρους διαβίωσης της, συμπυκνώθηκε στον περσινό Δεκέμβρη. Με αφορμή τη δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου, μαθητές, φοιτητές και νέοι εργαζόμενοι βγήκαν στους δρόμους.

Απέναντι σε ένα κράτος που δε διστάζει ακόμα και να δολοφονήσει, και δεν είναι η πρώτη φορά (Πέτρουλας, Λαμπράκης, Κουμής, Κανελλοπούλου, Τεμπονέρας, Κουσουρής...) η νεολαία απέδειξε πως ονειρεύεται ένα μέλλον διαφορετικό από αυτό που της ετοιμάζουν. Το όργιο καταστολής, συλλήψεων και ξυλοδαρμών που ακολούθησε απέδειξε πως αφού δεν μας σέβονται έμαθαν να μας φοβούνται.

Απέναντι σε μία πολιτική λιτότητας, ανεργίας, εντατικοποίησης συρρίκνωσης των δημοκρατικών δικαιωμάτων, κ.α. η νεολαία εναντιώθηκε και δήλωσε πως τα πράγματα μπορούν να πάνε αλλιώς! Η κοινωνική έκρηξη του Δεκέμβρη, κόντρα στο όργιο καταστολής και τρομοκρατίας, έδειξε στις κυβερνήσεις πως οι μάζες έχουν τη δυνατότητα να εισβάλλουν δυναμικά στο πολιτικό σκηνικό, να διεκδικούν καλύτερους όρους διαβίωσης, να γίνονται ο χειρότερος εφιάλτης τους.

Συνδέεται άμεσα με την εξέγερση του Πολυτεχνείου γιατί και στις δύο περιπτώσεις μαθητές, φοιτητές και νέοι εργαζόμενοι ήταν αυτοί που έδωσαν ελπίδα πως τα πράγματα μπορούν να πάνε αλλιώς...

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ

Για όλα τα παραπάνω θεωρούμε πως είναι αναγκαίο να συμμετέχουμε όλοι στη **Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας**. Να παλέψουμε όλοι στην κατεύθυνση να πραγματοποιηθεί ενιαία πορεία όλων των φοιτητικών συλλόγων, μαζί με όλο το λαό της Θεσσαλονίκης, το απόγευμα της **17/11**. Η πορεία να ξεκινάει από το Πολυτεχνείο και θα περνάει από το Αμερικανικό προξενείο και θα καταληξει πίσω στο πανεπιστήμιο για την υπερασπίση του ασύλου ενάντια στην στοχοποίηση του από κράτος και παρακράτος. Για να αντιτάξουμε το άσυλο που μπορεί και γεννάει νικηφόρους κοινωνικούς αγώνες.

**Γιατί εκτός των άλλων
το χρωστάμε σε εκείνο τον παράξενο Νοέμβρη...**